

Ankestyrelsens principafgørelse C-57-03

Resume:

Ankestyrelsen fandt ikke, at en ansøger var berettiget til at få hjælp til dækning af udgifter til advokat i forbindelse med de offentlige myndigheders behandling af ansøgers klagesager som en nødvendig merudgift efter serviceloven eller som en rimeligt begrundet enkeltudgift efter aktivloven.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at en administrativ myndighed har pligt til at belyse en sag fra alle sider og træffe afgørelse på grundlag af samtlige oplysninger (officialmaksimen).

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at kommunen i henhold til retssikkerhedsloven skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også yde rådgivning og vejledning.

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 709 af 13. august 2003 - § 81

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007 - § 81

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 697 af 5. august 2003 - § 5

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 877 af 3. september 2008 - § 5

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 764 af 26. august 2003 - § 67, § 68 og § 84, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 100

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en kvindelig ansøger, som i kommunen havde en verserende sag vedrørende tilkendelse af førtidspension.

Ansøgers advokat søgte på hendes vegne om hjælp til dækning af udgifter til advokatsalær i forbindelse med myndighedernes behandling af hendes pensions- og klagesager.

Kommunen gav afslag på hjælp til dækning af udgifter til advokat efter servicelovens § 67 og § 84 samt aktivlovens § 81. Kommunen oplyste samtidig, at kommunen ikke fandt, at der i øvrigt i de sociale love var hjemmel til at dække de ansøgte udgifter til advokatbistand eller anden privat rådgivning.

Ansøgers advokat påklagede kommunens afgørelse.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet fandt ikke, at servicelovens § 67, nr. 1 indeholdt hjemmel til at yde hjælp til betaling af advokatsalær, idet bestemmelsen var en formålsbestemmelse og ikke en regel, der gav hjemmel til konkrete ydelser.

Nævnet fandt heller ikke, at udgiften til advokat kunne dækkes som en nødvendig merudgift efter servicelovens § 84. Nævnet henviste i den forbindelse analogt til Ankestyrelsens afgørelse i SM O-63-87 vedrørende dækning af advokatudgifter som merudgift ved forsørgelsen af et handicappet barn.

I forhold til aktivlovens § 81 lagde nævnet vægt på, at udgangspunktet ifølge Ankestyrelsens praksis var, at en udgift til advokatsalær - henset til officialmaksimen - ikke som udgangspunkt kunne betragtes som en rimeligt begrundet udgift efter aktivlovens § 81.

Nævnet fandt ikke, at der i den konkrete sag forelå oplysninger, som kunne begrunde fravigelse fra dette udgangspunkt.

Ansøgers advokat påklagede nævnets afgørelse. I klagen var det bl.a. oplyst, at ansøgers sygdom nedsatte hendes fysiske og psykiske funktionsevne. På grund af ansøgers udmattelsestilstand havde hun koncentrations- og hukommelsesvanskeligheder og ansøger var derfor omfattet af servicelovens § 67. I klagen var der samtidig henvist til, at den ansøgte udgift kunne dækkes efter servicelovens § 68.

I klagen var det videre oplyst, at en gennemgang af kommunens materiale allerede havde påvist adskillige fejl, idet grundlaget for en pensionssag eksempelvis allerede forelå i januar 2002, da ansøger rejste spørgsmålet overfor kommunen. Kommunen foretog sig imidlertid intet før i oktober 2002, hvor behandlingen af sagen blev udsat til efter pensionsreformens ikrafttræden pr. 1. januar 2003.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt der kunne ydes hjælp til dækning af udgifter til advokatsalær efter servicelovens § 84 eller aktivlovens § 81 i forbindelse med offentlige myndigheders behandling af ansøgers pensions- og klagesager.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at ansøger var berettiget til at få hjælp til dækning af udgifter til advokat efter servicelovens § 84 eller aktivlovens § 81.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.

Begrundelsen for afgørelsen var, at udgiften til advokatsalær ikke var en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse, jf. servicelovens § 84.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at ansøger var omfattet af personkredsen i servicelovens § 84, stk. 1.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der, ifølge servicelovens § 84, stk. 1 og § 4, stk. 1, i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 869 af 23. oktober 2002 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse efter servicelovens § 84, alene kan ydes hjælp til dækning af nødvendige merudgifter, som er en følge af den nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne hos ansøgeren.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at en administrativ myndighed har pligt til at belyse en sag fra alle sider og træffe afgørelse på grundlag af samtlige oplysninger (officialmaksimen) samt at kommunen i henhold til retssikkerhedslovens § 5 skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også yde rådgivning og vejledning.

Ankestyrelsen fandt herefter ikke, at udgiften til advokat i forbindelse med de offentlige myndigheders behandling af ansøgers pensions- og klagesager kunne anses for at være en nødvendig merudgift som følge af ansøgers nedsatte funktionsevne.

Begrundelsen var videre, at udgiften til advokatsalær ikke var en rimelig begrundet enkeltudgift efter aktivlovens § 81.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at der ikke ifølge Ankestyrelsens praksis - henset til officialmaksimen og retssikkerhedslovens § 5 - var grundlag for at yde hjælp til dækning af udgifter til advokat efter aktivlovens § 81 i forbindelse med efterprøvelse af en sag i det administrative klagesystem.

Ankestyrelsen fandt ikke, at det forhold, at ansøger ifølge oplysningerne fra advokaten led af en udmattelsestilstand, at en pensionssag indeholdt komplicerede problemstillinger samt oplysningerne om kommunens sagsbehandling, kunne begrunde at ansøger var berettiget til at få dækket udgiften efter aktivlovens § 81.

Ankestyrelsen fandt videre ikke, at udgiften til advokatsalær kunne dækkes efter hverken servicelovens § 67 eller servicelovens § 68.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at servicelovens § 67 er en formålsbestemmelse, som derfor ikke indeholdt selvstændig hjemmel til at yde økonomisk støtte.

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at servicelovens § 68 omhandler kommunens pligt til at sørge for tilbud om gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer.

Ankestyrelsen fandt ikke, at servicelovens § 68 efter sin ordlyd indeholdt hjemmel til at yde økonomisk støtte til advokatbistand.

Ankestyrelsen gjorde afslutningsvis opmærksom på, at Ankestyrelsen ikke ved behandlingen af sagen havde forholdt sig konkret til det oplyste om kommunens behandling af ansøgers pensionssag, idet en sådan stillingtagen forudsatte at Ankestyrelsen behandlede selve pensionssagen.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.

År for udstedelse

2003

Dato for underskrift

22.12.2003

Offentliggørelsesdato

10.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 84, § 67, § 81, § 5, § 68, § 4, § 100,

Lovområder

Serviceoven, Retssikkerhedsloven,

Emner

Administrativ fejl, Helhedsvurdering, Voksen, Advokatsalær,
Rimelig begrundet enkeltudgift, Merudgifter, Handicap, Pension,
Officialmaksimen,

Journalnummer J.nr.: 3500346-03

3 relaterede principmeddelelser

03.05.2017

Ankestyrelsens principafgørelse 27-17

Nærtstående, Serviceniveau, Kontant tilskud,

Kommunen skal give kontant tilskud som naturalhjælp eller som udbetaling til en nærtstående, hvis borgerens støttebehov ikke kan dækkes efter andre bestemmelser, hvis støttebehovet overstiger 20 timer om ugen, og hvis der foreligger særlige forhold h...

04.12.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 95-13

Efterværn, Personkreds,

Unge der er fyldt 18 år, kan frem til og med det 22. år få efterværn, hvis det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed. Hjælpen skal bidrage til en god overgang til ...

23.06.2018

Ankestyrelsens principafgørelse 34-18

Helhedsvurdering, Hjælp efter anden lovgivning, Vedligeholdelsestræning, Funktionsniveau, Sektoransvar,

Kommunen skal tilbyde vedligeholdelsestræning til børn og voksne, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor. Kommunen kan ikke give afslag på vedligeholdelsestræning alene med den begru...

Ring: 33 41 12 00 mandag-torsdag kl. 9-15, fredag kl. 9-12

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

